

#digitalvertigo

how today's
online social revolution
is dividing, diminishing,
and disorienting us

@ajkeen

andrew keen, author of the cult of the amateur

Digital Vertigo: How Today's Online Social Revolution Is Dividing, Diminishing, and Disorienting Us

Andrew Keen

Download now

Read Online →

Digital Vertigo: How Today's Online Social Revolution Is Dividing, Diminishing, and Disorienting Us

Andrew Keen

Digital Vertigo: How Today's Online Social Revolution Is Dividing, Diminishing, and Disorienting Us

Andrew Keen

"*Digital Vertigo* provides an articulate, measured, contrarian voice against a sea of hype about social media. As an avowed technology optimist, I'm grateful for Keen who makes me stop and think before committing myself fully to the social revolution." —Larry Downes, author of *The Killer App*

In *Digital Vertigo*, Andrew Keen presents today's social media revolution as the most wrenching cultural transformation since the Industrial Revolution. Fusing a fast-paced historical narrative with front-line stories from today's online networking revolution and critiques of "social" companies like Groupon, Zynga and LinkedIn, Keen argues that the social media transformation is weakening, disorienting and dividing us rather than establishing the dawn of a new egalitarian and communal age. The tragic paradox of life in the social media age, Keen says, is the incompatibility between our internet longings for community and friendship and our equally powerful desire for online individual freedom. By exposing the shallow core of social networks, Andrew Keen shows us that the more electronically connected we become, the lonelier and less powerful we seem to be.

Digital Vertigo: How Today's Online Social Revolution Is Dividing, Diminishing, and Disorienting Us Details

Date : Published May 22nd 2012 by St. Martin's Press

ISBN : 9781429940962

Author : Andrew Keen

Format : ebook 256 pages

Genre : Nonfiction, Science, Technology, Social Science, Social Media, Philosophy, Adult, Computers, Internet

 [Download Digital Vertigo: How Today's Online Social Revolut ...pdf](#)

 [Read Online Digital Vertigo: How Today's Online Social Revol ...pdf](#)

Download and Read Free Online Digital Vertigo: How Today's Online Social Revolution Is Dividing, Diminishing, and Disorienting Us Andrew Keen

From Reader Review *Digital Vertigo: How Today's Online Social Revolution Is Dividing, Diminishing, and Disorienting Us* for online ebook

Moira Russell says

I actually share the author's extreme skepticism of web 2.0, or 3.0 or whatever he calls it (Facebook/Twitter/G+ as opposed to Google/blogging/old-style Flickr, I guess), but the book is so terribly written -- both style and structure -- it's a waste of time and money. I don't even recommend you check this out of the library.

Laurel says

Keen presents a very good overview of web 3.0 and how it is impacting (from his perspective) our private life. He is an excellent writer which made reading this book pleasurable, although I am not sure I agree with him- he poses many interesting questions about how web 3.0 will impact us as individuals going forward.

His prose is filled with references that cite the writings of current pundits and authors (both fiction and nonfiction) critical and exuberant about web 2.0 and 3.0. He makes assumptions that his reader is up-to-date on this body of knowledge. I think that if you are not well read in this genre, much of the evidence Keen cites will make no sense, and thus, his arguments will be nonsensical. His central thesis: what makes us human?... is intriguing.

Gustav Dinsdag says

Waarschijnlijk is het verstandig om vóór het lezen van dit soort boeken even stil te staan bij het feit dat de bevindingen en overdenkingen die erin worden gedaan afkomstig zijn van (very) *heavy users* van nieuwe media. Voor de meesten van ons (in west-Europa) zal het zo 'n vaart nog niet lopen. Als je geen ingezetene van Palo Alto bent kunnen sommige dingen die voorbijkomen nogal ireëel lijken.

In de visie van Evgeny Morozov - *de man die de 'internet' discussies terug op aarde brengt* - lijden we tegenwoordig aan 'internet-centrisme': het idee dat 'het internet' alle ideeën die tot zeg maar vóór 1980 bestonden naar de schroothoop van de geschiedenis heeft verwezen, en dat 'het' internet zowel de oorzaak (voor pessimisten zoals Andrew Keen) als de oplossing (voor webworshippers) van alle problemen in de hele wereld is. *You can always fix it with an app!*

Morozov zet de woorden 'het internet' tussen aanhalingstekens omdat hij erop wil wijzen dat, i.t.t. het gangbare idee, het net géén ons door de goden geschonken kant en klaar concept tot redding van de mensheid is, met een eigen onafhankelijke logica, maar een *systeem* dat gaandeweg door mensen wordt ontwikkeld volgens bepaalde tijdgebonden normen, ideeën en belangen.

'Het' Internet als venster op de wereld én als oogklep. Als nieuwe *meta-narrative* voor onze post-post

moderne tijd.

Er is die oude grap over de eerste TV-beelden die werden uitgezonden. TV-beelden - in tegenstelling tot radio golven - reizen recht door vanaf het aardoppervlak de ruimte in. Zo komen beelden van Donald Duck op een andere planeet terecht. De bewoners van de planeet denken dat aardbewoners er uitzien als Donald Duck, en als ze de planeet aarde bezoeken doen ze dat in Donald-Duck kostuum om de aardbewoners niet te veel schrik aan te jagen.

Wat zouden de bewoners van die verre planeet denken als ze *Big Data* zouden kunnen inzien?

'Laten we maar verder kijken, jongens. Die aardbewoners zijn een stelletje ongelooflijk narcistische klets-kousen'.

Een paar artikelen uit de talmoed van de *Singularitarians* en de *Lords of the Cloud*:

In de nieuwe tijd hebben we nieuwe creativiteit. Die is niet langer de zaak van een persoon (één persoon). Voortaan zullen we moeiteloos de grootste prestaties van de mensheid overtreffen terwijl we ondertussen gezellig *chatten* en *sharen*. Allemaal dankzij het wereldwijde web dat ons in staat stelt om grenzeloos samen te werken en alles te *delen* (vooral spullen van anderen). Voorbij zijn de donkere tijden van eenzaam zwoegende kunstenaars. Voorbij de tijden van *'Dear Sir or Madam won't you read my book / It took me years to write won't you take a look'*. Als het boek verschijnt zijn we al vertrouwd met de inhoud. We hebben er immers aan meegeschreven! Iedereen mag zijn steentje bijdragen en alles is transparant. Dit is serieus de visie van belangrijke *billionair-digirati* in Silicon Valley. *The New Numerati*, zoals Andrew Keen ze noemt. De oprichters van Second Life, Facebook, LinkedIn, etc.

Net als deze: alle boeken die al geschreven zijn kunnen we, als alles eenmaal door Google is ingescand, heerlijk door elkaar husselen en remixen en editen - zoals we dat in de popcultuur al lang gewend zijn. Leve *de dood van de auteur* en de opstanding van de *hive*! Wij zetten de volgende stap in de evolutie. Lang leve sociale media! Het internet is het beste dat de mensheid ooit is overkomen! Het tijdperk van het individu zal een te verwaarlozen moment blijken in de opmars van de nieuwe oppermachtige (kunstmatige) intelligentie. Privacy is sooo last century. Net als het idee van de creatieve eenling: hopeloos verouderde romantische flauwekul.

Ben je niet creatief genoeg? Niet gevat genoeg? Als iedereen een minuscule bijdrage levert worden we met zijn allen geniaal! En als het aan Ray Kurzweil ligt, opperpriester van de *Church of the Singularity*, doen we binnenkort *'some of our thinking in the cloud'*.

Over wolken gesproken.

Digital Vertigo

Het vóórlaatste boek van Andrew Keen. Onder verwijzing naar de industrieële revolutie en de 19de eeuwse leer van het Utilitarisme (*'een ethische stroming die de morele waarde van een handeling afmeet aan de bijdrage die deze handeling levert aan het algemeen nut'*) werpt Andrew Keen een kritische blik op de ontwikkelingen van *the cult of the social* zoals we die op Web 2.0. (3.0?) zien ontstaan. Hij wijst op de ernst waarmee web-bekeerlingen bovenstaande zotte ideeën over creativiteit en de volgende fase in de evolutie der mensheid uitdragen en het naar zijn idee averechtse effect waarvoor we moeten waken.

Net als in de 19de eeuw, toen er in rap tempo een nieuwe klasse van rijke industrieëlen ontstond en het leven van de gewone man totaal op zijn kop werd gezet - hij transformeerde van agrariër of handwerksman tot fabrieksarbeider - zorgt het nieuwe online leven volgens velen voor een minstens even grote, revolutionaire omslag.

'...in the middle of the 19th century, a society grappling, like ours, with the consequences of technological innovation on an individual's right to protect their private lives from the public gaze.'

'First we lived in villages, then in cities and now we are going to live on the internet.' haalt Keen de fictieve Mark Zuckerberg in de film *The Social Network* aan.

In de nieuwe *reputatie- en roemeconomie* maken *super-nodes* de dienst uit. Mensen met meer dan 1000 of 100.000 Facebookvrienden of Twitter-volgers zijn de nieuwe heersers, de nieuwe machtigen. Reputatie is de nieuwe currency.

Verwijzend naar Jeremy Bentham's ontwerp voor gevangenissen en andere utilitaire gebouwen (het panopticon) uit het midden van de 19de eeuw en Michel Foucaults gebruik van datzelfde beeld, en diens erop gebaseerde uitspraak *'visibility is a trap'*, laat Keen de achterkant van de sharing-economie en de sociale media zien.

Daar is niets sociaals aan. *'Er komt een nieuwe manier van besturen aan. Niet met wetten maar met algoritmen, die zullen beoordelen of je je goed gedraagt. De burger wordt de zondebok'* lees ik in de Volkskrant van 26 oktober. Het zal niet lang meer duren voor onze ziekenfondspremie wordt berekend aan de hand van de boodschappen die we doen en de frequentie waarmee we de sportschool bezoeken.

We geven onze ziel en zaligheid, onze identiteit gratis weg aan bedrijven die ons verleiden met hun ideologie van 'social' en 'sharing' en die vervolgens onze gegevens aan andere partijen verkopen om ons te bestoken met marketing, om ons te bespieden en te categoriseren d.m.v. een steeds bigger wordende Big Data.

Voor wie dat nog niet wist. Big Data is de (nabije) toekomst. Wat we er ook van mogen vinden.

Het gedroom over het heroveren van het pre-industriële ideaal van de idyllische dorpsgemeenschap d.m.v. high tech (hip communitarisme, *sharing*) vergelijkt Keen met de anti-industrie beweging van de pre-Rafaëlieten en de *peace and love* dromen van de hippies. Gedoemd om te mislukken. In ieder geval nogal tegenstrijdig.

The Cult of the Social as a cultural contradiction of capitalism, zoals de beroemde socioloog Richard Sennet het beschreef. *'Technocracy's children, products of the very leviathan industrial world from which they were trying to escape'* vat Keen in de woorden van Theodore Roszak de tegenstrijdigheid samen.

De tegenstrijdigheid van individuen wiens verlangen naar verbondenheid evenredig is aan hun hang naar individualisme en die hun hele leven openbaar maken in een hopeloze poging deze tegenstelling op te heffen. Anderen doen daar intussen hun voordeel mee.

De hoeveelheid data die Andrew Keen zélf ter verdediging van zijn argumenten aanvoert mag er ook zijn! Een enorme hoeveelheid auteurs en filosofen wordt aangehaald. Zóveel dat het soms lijkt alsof hij zich achter ze wil verschuilen. Zijn boek krijgt daardoor iets van een proefschrift. Zijn boodschap is dan ook niet erg hip. Iemand die een boek als *Digital Vertigo* schrijft loopt grote kans achtervolgd te worden door een

meute boze dorpelingen die als uit één keel schreeuwen: *'We are all individuals!'*

Vertigo

Hitchcock's *Vertigo* fungeert als rode draad in Keen's betoog. Bedrog, spionage en moord zijn de hoofdingrediënten in de *creepy thriller* waarin we nu allemaal een rol hebben. Eén van de 'lijken' die hij ten tonele voert is dat van *romantische waarden* als individualiteit, kwaliteit en authenticiteit die, zoals ook de filosoof Maarten Doorman gelooft, hun langste tijd hebben gehad.

Wat is er zo *creepy* aan een samenleving waarin alles en iedereen transparant is? Maken niet alleen mensen die *iets in hun schild voeren* zich daar zorgen over? Is het stellen van de vraag alleen eigenlijk niet al een beetje verdacht?

Keen ziet het zo: waar we een paar jaar geleden een kroeg konden binnenlopen en een praatje beginnen met iemand die we nooit eerder hadden ontmoet, hadden we de vrijheid 'een rol te spelen'. De vrijheid om onszelf op dat moment te presenteren zoals we wilden. Dit is een belangrijke vrijheid. Een moeizaam bevochten vrijheid die een mens in staat stelt aan zichzelf te ontsnappen, zichzelf vorm te geven, zichzelf anders, beter (?), voor te doen. We kunnen daar allerlei redenen voor hebben. In sollicitatie gesprekken en CV's vinden we het heel normaal om onszelf wat beter voor te doen. Als het aan Big Data ligt gaat dat straks niet meer door.

Wanneer we *hyperconnected* en gewapend met onze Google-bril of -lenzen of ons *e-netvlies* een kroeg inlopen is deze speelruimte, deze romantische ruimte, dit mysterie, er niet meer. We kijken op *HighLite* wie er in de kroeg interessant is om aan te spreken. We scannen de personalia van andere HighLite gebruikers in de bar. Ik kijk naar de vreemde naast me en zie zijn leeftijd, beroep, liefhebberijen, medische geschiedenis, opleiding, CV en besluit aan de hand van de data of deze persoon wel of niet de moeite waard is om een praatje mee te maken.

Zou dat werkelijk zo 'n grote omwenteling betekenen? Mensen hebben altijd al signalen afgegeven die iets over hun sociale status moeten laten zien aan anderen. Vaak in kleding en accessoires. In de middeleeuwen droegen bijvoorbeeld vrouwen van aanzien hun sierraden op een zodanige manier dat je eruit op kon maken of ze weduwe waren of protestant of katholiek.

Een frapante tegenstrijdigheid in het publieke debat over nieuwe technologie is wel deze: veel mensen hebben bedenkingen over het zich snel ontwikkelende terrein van de synthetische biologie, de biotechnologie, genetische manipulatie. Geen geknoei met het menselijk DNA! Maar slechts weinigen schijnen zich zorgen te maken over hun eigen snel groter wordende persoonlijke doorschijnendheid in de nieuwe media en de mogelijke gevolgen ervan. Terwijl dit toch veel directer aan de eigen levenssfeer raakt.

Andrew Keen eindigt zijn TEDxBrussels presentatie *Digital Vertigo*, waarin hij de boodschap van zijn boek samenvat en presenteert, met een pleidooi voor een *On Digital Liberty*, vrij naar de filosoof van het liberalisme John Stuart Mill's belangrijke 19de eeuwse werk *On Liberty*. Daarin stelt de Engelse filosoof en econoom de vraag in hoeverre en onder welke voorwaarden een staat zich met het individu mag bemoeien en in hoeverre een samenleving het recht heeft mensen met bijvoorbeeld onwelgevallige meningen uit te sluiten. De natiestaat moest toen nog vorm krijgen.

Met John Stuart Mill benadrukt Andrew Keen het belang van het afwijkende voor de vooruitgang van het geheel. Als iedereen hetzelfde doet en zegt staat alles stil, is de dynamiek eruit. Het zijn juist de enkelingen,

de *oddballs*, die voor nieuwe perspectieven en nieuwe ontwikkelingen kunnen zorgen. In Keen's visie is die oddball een bedreigde soort in een *sharing* -omgeving die een sterke tendens tot conformisme vertoont. Toepasselijk neemt hij als voorbeeld Steve Wozniak, de autistische en mensenschuwe bedenker van de personal computer.

Als de 21ste eeuwse natiestaat zich écht zou verplaatsen naar het virtuele (want ook dat is een lopende discussie, I kid you not!) lijkt deze virtuele 'staat' momenteel nog het meest op een prinsdom in de middeleeuwen: feodaal en met onderdanen die zich beheerst voelen door willekeur, onzekerheid en onwetendheid. Kijkt dat cameraatje nou naar me of niet? En wie zit er aan de andere kant? Voor de zekerheid toch maar even afplakken.

Matthew says

Virtually unreadable. Keen drones on without ever really making a point, and constantly brings up the fact that he owns a Blackberry Bold. Literally, in every single paragraph.

Powersamurai says

"In our digital age, we are becoming more divided than united, more unequal than equal, more anxious than happy, lonelier rather than more socially connected." Keen

"The completely real becomes identified with the completely fake. Absolute unreality is offered as real presence." Umberto Eco

Hits the nail on the head. I was becoming disillusioned with the whole social networking thing, so when I heard Keen speak at a conference a couple of years ago, soon after this book was published, I sat up and listened. I finally got around to reading the book. Keen makes some good points, but I found he peppered his writing too much with "borrowed words" as he keeps telling us. Too many names of the main players in social networking industry to keep up with them. I enjoyed the book when it was Keen talking to us direct.

Tony says

I can't tell if the writing style is a clever attempt to actually induce vertigo, or if this book is simply ridiculously badly written, but I fear it's the latter. It's as if Keen has accumulated a massive clippings file over the last few years, and writing this book was simply a giant jigsaw puzzle of arranging the headlines into something that seemed to have vague coherence, whether it actually made sense or not. It's a scattergun rollcall of Silicon Valley press-releases (many from companies that are already dead, or failed to ever gain any traction), with some 19th century philosophy badly mixed in to seem much more serious and intellectual, amongst constant references to how the author either is, or wants to be (depending on just how self-

aggrandising he feels at the moment), a "super-node"[1], and a viscerally annoying habit of referring to people not by their names, but their twitter handles[2]. I have no idea who the audience for this book is meant to be, but it too often seems like it must be people sufficiently insecure about philosophy or technology to be awed by all the references, without ever noticing that there's simply no depth behind any of them. A better version of the book might use the arguments between Jeremy Bentham and John Stuart Mill (for example) as a starting point to reboot or recontextualise some of the modern privacy debates, but anyone who's already familiar with the philosophical history will find this book far too light-weight, and anyone who isn't won't really have a clue what Keen is talking about, as he does such a poor job of actually explaining it.

The part that makes it so frustrating is that I agree with lots of his points. But this is much too important a topic to be dealt with quite so badly as this.

[1] There's a constant tension between the author not really wanting to be part of this new world, whilst craving recognition as an important figure within it. If that had actually been much more explicitly the point of the book, and treated as a serious issue, it could have been much more interesting, but as it stands it's much more like someone who constantly brags that they're the most humble man alive.

[2] Yes, yes, their online persona is a distinct and distinctive being, yada yada yada. But please, please, please, don't let this become a trend.

farmwifetwo says

<http://www.cbc.ca/news/canada/toronto...> Nearly finished the book but it'll take a while to write the review... if I do so because it'll ramble on forever. This was just in the news and follows the theme of the book.

For those that think Facebook is the be all and end all. For those the live "online" and then complain when gov'ts and businesses use the info you leave behind.... Read it.

Although the book may be 5 yrs old and things have changed, it's overall premise is just as important then as it is now... if not more so.

To quote the author "I update, therefore I am not". pg 15

Online is fiction, people come and go like characters in a book.... ironically the person that slammed me the most over that comment on LRK's previous bb... a few days later after months of daily posting, private chatting and plans to meet up... vanished.

Peter Auwera says

If you are a fan of Umair Haque, Clay Shirky, Jeff Jarvis, etc and you need some contrarian anti-dose, this book is for you. It puts you back on track for the desire of independent thinking, having your own - truly own - opinion, and being much more aware how we risk becoming sheep in herds manipulated by a few. Absolute recommendation, and a must read for anybody involved with "social" of any form and for anybody involved

with Personal Data etc. It's one of the best books i have read this year. Very well researched, plenty of culture injections, playing between Bentham and Mills. A masterpiece! I read it on my Kindle. The book came to an end at 52% of the Kindle Book. The rest were foot-notes and bibliographies etc. I wanted more. Still hungry ;-)

Ryan Holiday says

In 2007, before Nicholas Carr and Jaron Lanier, Andrew Keen published a prescient critique of Web 2.0 culture titled *The Cult of the Amateur*, a book that anticipated many of the problems of the web today. It was, thankfully, a runaway bestseller.

As both an accomplished academic and an internet entrepreneur, Keen was able to cut through all this self-interest and distraction and portray it as it was. He has largely been proven right. Despite proclamations that we'd all be making our living from blogs, hardly any of us do. Journalism hasn't gotten better, it's gotten worse (and less profitable). Digg is dead, long live Reddit (nobody gets paid on either). Studios are still in control of television and movies (and what we watch still sucks). Radio is ruled by a few elite stars. After all, instead of democratizing the music industry, YouTube just gave us Justin Bieber.

Thankfully, Keen is back with *Digital Vertigo*, a book timed perfectly with the Facebook IPO. This time his criticism is more dire, more urgent. We're no longer talking about issues of art or business but of privacy, responsibility and freedom.

Digital Vertigo is an extremely well-researched book which successfully describes the ways in which our lives, both private and public, have been affected by social media. He deconstructs the most chilling aspects of our "Social Culture," drawing often terrifying parallels between our continuing loss of privacy, our growing tendency toward "groupthink," and a near obsession with documenting and broadcasting even the most trivial moments of our lives, with disturbing themes from Orwell's 1984.

The possible downfalls of a culture obsessed with social media have been discussed at length, but Keen presents a fresh angle, tying in connections to the 1960s Summer of Love, the origins of the Internet, and the Occupy Wall Street protests to create a compelling argument for a return to privacy. An eye-opening read.

Bettie? says

Description: In Digital Vertigo, Andrew Keen presents today's social media revolution as the most wrenching cultural transformation since the Industrial Revolution. Fusing a fast-paced historical narrative with front-line stories from today's online networking revolution and critiques of "social" companies like Groupon, Zynga and LinkedIn, Keen argues that the social media transformation is weakening, disorienting and dividing us rather than establishing the dawn of a new egalitarian and communal age. The tragic paradox of life in the social media age, Keen says, is the incompatibility between our internet longings for community and friendship and our equally powerful desire for online individual freedom. By exposing the shallow core of social networks, Andrew Keen shows us that the more electronically connected we become, the lonelier and less powerful we seem to be.

Zippping down the reviews here, it appears that Mr Keen is not the best writer, however he does have some

refreshing views about Social Media and all things inter-webbie. (hattip Kevin)

Willing ourselves into the Panopticon: The Main Man and myself made a stab at social platforming, an experiment if you will. We signed up for both Twitter and Facebook on the vernal equinox 2016, and carried on until the fall equinox 2016, just to see what all the hullabaloo was about. Neither of us could stand the Twitter culture, and Facebook was a relative success when we had the newsfeed set to just that - a news feed. After a couple of months or so, the boy that is Mark Zuckerberg, started messing with trends and news because, apparently, that was not what he built his platform for.

This book was kept in the larder for when we had completed the six month trial and it was eye-opening, if a tad out of date. I do not feel elitist because Facebook and Twitter were not my cup of tea, neither do I feel dumb because of what others may perceive as my inability to grasp the meaning of such platforming. It may have worked better if friends and relatives had been imported *en masse*, yet, honestly, I have no wish to share what I had for tea, or where in the world I was located at any particular time.

Welcome to Your Echo Chamber. Population: Waning

C.M. Subasic says

This book starts out well, but then becomes nothing but a book of lists. It is obvious this writer has extensive knowledge and experience with the subject. It's unfortunate that a substantive editor couldn't help out more to focus this book into something more readable.

Luca says

Un libro a tesi con pregiudizio, pur con dubbi legittimi sui social media, mal argomentati però nella critica

Kevin says

I just finished this. I need to think what type of review I write, seeing as it has made me think so much about the internet and social networking in general, that really it could be seen as quite hypocritical to actually publish a review online using a social networking site about a book that takes strips off our social networking. Its made me think, and I think Andrew Keen is clever and quite prophetic about our technological future and the 'social' electronic direction we have taken over the past, probably, ten or so years.

Comparative with the scientific breakthroughs of the 19thC period of extensive Industrialisation, we also are living in a period of a technological revolution on a scale that has turned upside down our social relations. Andrew Keen argues that instead of the 'social' aspects of social networking, i.e trying to make us all happy (using Jeremy Bentham's Utilitarian philosophy as a sort of guide throughout) and for the greater good, that no one will ever be lonely again, it is in fact making us divorced from society at a *greater* level than what it claims the internet should be shaking off these chains.

I like Andrew Keen's analyses, his use of 19thC ideas and philosophy, combined with using Alfred Hitchcock's famous 'Vertigo' movie as analogies of our current technological 'social' age. Are we really headed towards a disintegration of our old morality by exposing and expressing ourselves to people that we never, or probably never will meet via social networking? It's made me think a lot and I would probably have to read this book again to really grasp his message, or danger warning about our digital age.

Ron says

Waarschijnlijk is het verstandig om vóór het lezen van dit soort boeken even stil te staan bij het feit dat de bevindingen en overdenkingen die erin worden gedaan afkomstig zijn van (very) *heavy users* van nieuwe media. Voor de meesten van ons (in west-Europa) zal het zo 'n vaart nog niet lopen. Als je geen ingezetene van Palo Alto bent kunnen sommige dingen die voorbijkomen nogal irreëel lijken.

In de visie van Evgeny Morozov - *de man die de 'internet' discussies terug op aarde brengt* - lijden we tegenwoordig aan 'internet-centrisme': het idee dat 'het internet' alle ideeën die tot zeg maar vóór 1980 bestonden naar de schroothoop van de geschiedenis heeft verwezen, en dat 'het' internet zowel de oorzaak (voor pessimisten zoals Andrew Keen) als de oplossing (voor webworshippers) van alle problemen in de hele wereld is. *You can always fix it with an app!*

Morozov zet de woorden 'het internet' tussen aanhalingstekens omdat hij erop wil wijzen dat, i.t.t. het gangbare idee, het net géén ons door de goden geschonken kant en klaar concept tot redding van de mensheid is, met een eigen onafhankelijke logica, maar een *systeem* dat gaandeweg door mensen wordt ontwikkeld volgens bepaalde tijdgebonden normen, ideeën en belangen.

'Het' Internet als venster op de wereld én als oogklep. Als nieuwe *meta-narrative* voor onze post-post moderne tijd.

Er is die oude grap over de eerste TV-beelden die werden uitgezonden. TV-beelden - in tegenstelling tot radio golven - reizen rechtdoor vanaf het aardoppervlak de ruimte in. Zo komen beelden van Donald Duck op een andere planeet terecht. De bewoners van de planeet denken dat aardbewoners er uitzien als Donald Duck, en als ze de planeet aarde bezoeken doen ze dat in Donald-Duck kostuum om de aardbewoners niet te veel schrik aan te jagen.

Wat zouden de bewoners van die verre planeet denken als ze *Big Data* zouden kunnen inzien?

'Laten we maar verder kijken, jongens. Die aardbewoners zijn een stelletje ongelooflijk narcistische klets-kousen'.

Een paar artikelen uit de talmoed van de *Singularitarians* en de *Lords of the Cloud*:

In de nieuwe tijd hebben we nieuwe creativiteit. Die is niet langer de zaak van een persoon (één persoon). Voortaan zullen we moeiteloos de grootste prestaties van de mensheid overtreffen terwijl we ondertussen gezellig *chatten* en *sharen*. Allemaal dankzij het wereldwijde web dat ons in staat stelt om grenzeloos samen te werken en alles te *delen* (vooral spullen van anderen). Voorbij zijn de donkere tijden van eenzaam zwoegende kunstenaars. Voorbij de tijden van *'Dear Sir or Madam won't you read my book / It took me years to write won't you take a look'*. Als het boek verschijnt zijn we al vertrouwd met de inhoud. We

hebben er immers aan meegeschreven! Iedereen mag zijn steentje bijdragen en alles is transparant. Dit is serieus de visie van belangrijke *billionair-digirati* in Silicon Valley. *The New Numerati*, zoals Andrew Keen ze noemt. De oprichters van Second Life, Facebook, LinkedIn, etc.

Net als deze: alle boeken die al geschreven zijn kunnen we, als alles eenmaal door Google is ingescand, heerlijk door elkaar husselen en remixen en editten - zoals we dat in de popcultuur al lang gewend zijn. Leve *de dood van de auteur* en de opstanding van de *hive*! Wij zetten de volgende stap in de evolutie. Lang leve sociale media! Het internet is het beste dat de mensheid ooit is overkomen! Het tijdperk van het individu zal een te verwaarlozen moment blijken in de opmars van de nieuwe oppermachtige (kunstmatige) intelligentie. Privacy is sooo last century. Net als het idee van de creatieve eenling: hopeloos verouderde romantische flauwekul.

Ben je niet creatief genoeg? Niet gevat genoeg? Als iedereen een minuscule bijdrage levert worden we met zijn allen geniaal! En als het aan Ray kurzweill ligt, opperpriester van de *Church of the Singularity*, doen we binnenkort *'some of our thinking in the cloud'*.

Over wolken gesproken.

Digital Vertigo

Het vóórlaatste boek van Andrew Keen. Onder verwijzing naar de industrieële revolutie en de 19de eeuwse leer van het Utilitarisme (*'een ethische stroming die de morele waarde van een handeling afmeet aan de bijdrage die deze handeling levert aan het algemeen nut'*) werpt Andrew Keen een kritische blik op de ontwikkelingen van *the cult of the social* zoals we die op Web 2.0. (3.0?) zien ontstaan. Hij wijst op de ernst waarmee web-bekeerlingen bovenstaande zotte ideeën over creativiteit en de volgende fase in de evolutie der mensheid uitdragen en het naar zijn idee averechtse effect waarvoor we moeten waken.

Net als in de 19de eeuw, toen er in rap tempo een nieuwe klasse van rijke industrieëlen ontstond en het leven van de gewone man totaal op zijn kop werd gezet - hij transformeerde van agrariër of handwerksman tot fabrieksarbeider - zorgt het nieuwe online leven volgens velen voor een minstens even grote, revolutionaire omslag.

'...in the middle of the 19th century, a society grappling, like ours, with the consequences of technological innovation on an individual's right to protect their private lives from the public gaze.'

'First we lived in villages, then in cities and now we are going to live on the internet.' haalt Keen de fictieve Mark Zuckerberg in de film *The Social Network* aan.

In de nieuwe *reputatie- en roeconomie* maken *super-nodes* de dienst uit. Mensen met meer dan 1000 of 100.000 Facebookvrienden of Twitter-volgers zijn de nieuwe heersers, de nieuwe machtigen. Reputatie is de nieuwe currency.

Verwijzend naar Jeremy Bentham's ontwerp voor gevangenissen en andere utilitaire gebouwen (het panopticon) uit het midden van de 19de eeuw en Michel Foucaults gebruik van datzelfde beeld, en diens erop gebaseerde uitspraak *'visibility is a trap'*, laat Keen de achterkant van de sharing-economie en de sociale media zien.

Daar is niets sociaals aan. *'Er komt een nieuwe manier van besturen aan. Niet met wetten maar met*

algoritmen, die zullen beoordelen of je je goed gedraagt. De burger wordt de zondebok' lees ik in de Volkskrant van 26 oktober. Het zal niet lang meer duren voor onze ziekenfondspremie wordt berekend aan de hand van de boodschappen die we doen en de frequentie waarmee we de sportschool bezoeken.

We geven onze ziel en zaligheid, onze identiteit gratis weg aan bedrijven die ons verleiden met hun ideologie van 'social' en 'sharing' en die vervolgens onze gegevens aan andere partijen verkopen om ons te bestoken met marketing, om ons te bespieden en te categoriseren d.m.v. een steeds bigger wordende Big Data.

Voor wie dat nog niet wist. Big Data is de (nabije) toekomst. Wat we er ook van mogen vinden.

Het gedroom over het heroveren van het pre-industriële ideaal van de idyllische dorpsgemeenschap d.m.v. high tech (hip communitarisme, *sharing*) vergelijkt Keen met de anti-industrie beweging van de pre-Rafaëlieten en de *peace and love* dromen van de hippies. Gedoemd om te mislukken. In ieder geval nogal tegenstrijdig.

The Cult of the Social as *a cultural contradiction of capitalism*, zoals de beroemde socioloog Richard Sennet het beschreef. *'Technocracy's children, products of the very leviathan industrial world from which they were trying to escape'* vat Keen in de woorden van Theodore Roszak de tegenstrijdigheid samen.

De tegenstrijdigheid van individuen wiens verlangen naar verbondenheid evenredig is aan hun hang naar individualisme en die hun hele leven openbaar maken in een hopeloze poging deze tegenstelling op te heffen. Anderen doen daar ondertussen hun voordeel mee.

De hoeveelheid data die Andrew Keen zélf ter verdediging van zijn argumenten aanvoert mag er ook zijn! Een enorme hoeveelheid auteurs en filosofen wordt aangehaald. Zóveel dat het soms lijkt alsof hij zich achter ze wil verschuilen. Zijn boek krijgt daardoor iets van een proefschrift. Zijn boodschap is dan ook niet erg hip. Iemand die een boek als *Digital Vertigo* schrijft loopt grote kans achtervolgd te worden door een meute boze dorpelingen die als uit één keel schreeuwen: *'We are all individuals!'*

Vertigo

Hitchcock's *Vertigo* fungeert als rode draad in Keen's betoog. Bedrog, spionage en moord zijn de hoofdingrediënten in de *creepy thriller* waarin we nu allemaal een rol hebben. Eén van de 'lijken' die hij ten tonele voert is dat van *romantische waarden* als individualiteit, kwaliteit en authenticiteit die, zoals ook de filosoof Maarten Doorman gelooft, hun langste tijd hebben gehad.

Wat is er zo *creepy* aan een samenleving waarin alles en iedereen transparant is? Maken niet alleen mensen die *iets in hun schild voeren* zich daar zorgen over? Is het stellen van de vraag alleen eigenlijk niet al een beetje verdacht?

Keen ziet het zo: waar we een paar jaar geleden een kroeg konden binnenlopen en een praatje beginnen met iemand die we nooit eerder hadden ontmoet, hadden we de vrijheid 'een rol te spelen'. De vrijheid om onszelf op dat moment te presenteren zoals we wilden. Dit is een belangrijke vrijheid. Een moeizaam bevochten vrijheid die een mens in staat stelt aan zichzelf te ontsnappen, zichzelf vorm te geven, zichzelf anders, beter (?), voor te doen. We kunnen daar allerlei redenen voor hebben. In sollicitatie gesprekken en CV's vinden we het heel normaal om onszelf wat beter voor te doen. Als het aan Big Data ligt gaat dat straks niet meer door.

Wanneer we *hyperconnected* en gewapend met onze Google-bril of -lenzen of ons *e-netvlies* een kroeg inlopen is deze speelruimte, deze romantische ruimte, dit mysterie, er niet meer. We kijken op *HighLite* wie er in de kroeg interessant is om aan te spreken. We scannen de personalia van andere HighLite gebruikers in de bar. Ik kijk naar de vreemde naast me en zie zijn leeftijd, beroep, liefhebberijen, medische geschiedenis, opleiding, CV en besluit aan de hand van de data of deze persoon wel of niet de moeite waard is om een praatje mee te maken.

Zou dat werkelijk zo 'n grote omwenteling betekenen? Mensen hebben altijd al signalen afgegeven die iets over hun sociale status moeten laten zien aan anderen. Vaak in kleding en accessoires. In de middeleeuwen droegen bijvoorbeeld vrouwen van aanzien hun sierraden op een zodanige manier dat je eruit op kon maken of ze weduwe waren of protestant of katholiek.

Een frapante tegenstrijdigheid in het publieke debat over nieuwe technologie is wel deze: veel mensen hebben bedenkingen over het zich snel ontwikkelende terrein van de synthetische biologie, de biotechnologie, genetische manipulatie. Geen geknoei met het menselijk DNA! Maar slechts weinigen schijnen zich zorgen te maken over hun eigen snel groter wordende persoonlijke doorschijnendheid in de nieuwe media en de mogelijke gevolgen ervan. Terwijl dit toch veel directer aan de eigen levenssfeer raakt.

Andrew Keen eindigt zijn TEDxBrussels presentatie *Digital Vertigo*, waarin hij de boodschap van zijn boek samenvat en presenteert, met een pleidooi voor een *On Digital Liberty*, vrij naar de filosoof van het liberalisme John Stuart Mill's belangrijke 19de eeuwse werk *On Liberty*. Daarin stelt de Engelse filosoof en econoom de vraag in hoeverre en onder welke voorwaarden een staat zich met het individu mag bemoeien en in hoeverre een samenleving het recht heeft mensen met bijvoorbeeld onwelgevallige meningen uit te sluiten. De natiestaat moest toen nog vorm krijgen.

Met John Stuart Mill benadrukt Andrew Keen het belang van het afwijkende voor de vooruitgang van het geheel. Als iedereen hetzelfde doet en zegt staat alles stil, is de dynamiek eruit. Het zijn juist de enkelingen, de *oddballs*, die voor nieuwe perspectieven en nieuwe ontwikkelingen kunnen zorgen. In Keen's visie is die oddball een bedreigde soort in een *sharing* -omgeving die een sterke tendens tot conformisme vertoont. Toepasselijk neemt hij als voorbeeld Steve Wozniak, de autistische en mensenschuwe bedenker van de personal computer.

Als de 21ste eeuwse natiestaat zich écht zou verplaatsen naar het virtuele (want ook dat is een lopende discussie, I kid you not!) lijkt deze virtuele 'staat' momenteel nog het meest op een prinsdom in de middeleeuwen: feodaal en met onderdanen die zich beheerst voelen door willekeur, onzekerheid en onwetendheid. Kijkt dat cameraatje nou naar me of niet? En wie zit er aan de andere kant? Voor de zekerheid toch maar even afplakken.

Hadrian says

An interesting, if scattershot, musing on privacy and culture.

The first broad sections of the book discuss the pervasive influence of social media, and their overwhelming popularity. His remarks are broad, pessimistic, and sometimes without lines of reasoning. X-website has this feature Y, therefore it is the death of non-digital Y.

He does include a staggering list of start-up social media outlets, and their plans on inserting themselves into modern life. It remains to be seen, however, if the modern consumer has a limit or tolerance to such intrusions.

I was more impressed, however, with the segments of putting too much our own information on the internet voluntarily. I know I've done as much here. One must wonder - in 2040, will we be combing through old Facebook accounts for attack ad material? If so, we will have to police our content now.

The book ends with a confused comparison to hippies and bohemians. For all of his prophecies of doom, it is overlooked that in order to avoid social media, you could simply turn off your laptop and your phone and go read or something.
